

Lustigman & Blank,
Attorneys at Law

لوستيغمان, بلانك,
مكتب محاماة
www.lb-law.net

לוסטיגמן ובלנק,
משרד עורכי דין

Adi Lustigman, LL.B. LL.M.
Tamir Blank*, LL.B. LL.M., M.A., Notary
*Member of the N.Y. Bar

ערי לוסטיגמן, עו"ד
תמיר בלנקי, עו"ד, נוטריון, מוסמך ביחב"ל
* חבר בלשכת עו"ד של ניו יורק

תאריך: 17.1.17
בתשובה נא לציין: 1071

לכבוד
הגב' חגית צור, מנהלת
רשות האוכלוסין וההגירה
נאדי ג'וז 49
ת.ד. 55555
ירושלים המזרחית

טל': 02-6268555
פקס: 02-6469445
דוא"ל: ashrot-eastjer@piba.gov.il

בהגשה ידנית

גב' צור שלום,

הנדון: טיעון בכתב לאור הודעה על כוונה לביטול מעמד וסירוב בקשה לרישום ילדים
מאת קונבר, ת.ז. עבור ילדיה:
עויסאת, ת.ז. , ילידת 12.6.06, בת 10
עויסאת, ת.ז. , יליד, 10.2.09, בחודש הבא ימלאו לו שמונה שנים
סימוכין: בקשת רישום ילדים משנת 2014, אישור בקשה משנת 2016, מכתבכם מיום 10.1.17 בדבר הכוונה לבטל את מעמד הילדים

הגב' קונבר והמוקד להגנת הפרט ייפו את כוחי לשם טיפול בעניינם. מצ"ב יפוי כוח והעברת יפוי כוח.

בהמשך למכתבכם שבסימוכין, אודות כוונתכם לסרב לבקשתם לאיחוד משפחות של מרשיי, ילדים רכים בגילאי עשר ושמונה, מטעמים ביטחוניים כלליים, שאינם נוגעים אליהם בשום אופן ולבטל את מעמדם כתושבים ארעיים של מדינת ישראל, מוגשים בזאת טיעונים בכתב כנגד כוונת הסירוב.

מהודעתכם הנמחרת מיום 10.1.17, אשר לא נכללו בה אפילו שמות הילדים, ואשר נוסחה זהה לנוסח של מספר בקשות אחרות, נלמד כי כוונתכם המוצהרת, נוגעת לטעמים עקיפים, אמורפיים, שאינם נוגעים ולו באופן מרוחק לילדים הרכים נשוא בקשה זו.

ממכתבכם ומהתבטאויות שר הפנים בתקשורת, ניתן להבין, כי הכוונה האמיתית העומדת מאחורי הודעתכם היא נקם והותעה – כל זאת על גבם של שני ילדים קטנים, שלא חטאו במאום ושל אמם ואחיהם תושבי מדינת ישראל.

ענישה קולקטיבית מסוג זה מקומה לא יכירנה בשיטתנו המשפטית – כך ככלל, וודאי וודאי עת היא מופנית כלפי ילדים קטנים.

טוב תעשו אם תחזרו בכם מכוונתכם, עליה הצהרתם.

27 Shmuel Hanagid
Jerusalem 94269
Tel: 972-2-6222808
Fax: 972-3-5214947
e-mail: tamir@lb-law.net

شارع شموئيل هاناچيد 27
القدس 94269
تلفون: 02-6222808
فاكس: 03-5214947
www.lb-law.net

שמואל הנגיד 27
ירושלים 94269
טל': 02-6222808
פקס: 03-5214947
דואל: adi@lb-law.net

ואלה טיעוני המבקשים:

א. פתח דבר

A person's a person no matter how small
(Horton hear a who, Dr. Seuss)

1. כמה קל לשסות את הזעם ואת רגשי הנקמה בילדים קטנים.
2. ברור כי הטעמים המעורפלים אותם הצגתם אשר עומדים לכאורה מאחורי כוונתכם לבטל את מעמד הילדים אינם רלוונטיים לילדים
3. רק בת עשר, ו עוד לא בן שמונה. תלמידי בית ספר יסודי.
4. מה יוכלו לעשות?
5. כיצד עליהם לשכנע שאין הם מסוכנים?
6. כיצד זה שעליהם להסביר שהם רק ילדים קטנים. שרוצים לחיות בשוויון, בשלום ובשלווה ממש כמו שני אחיהם הקטנים מחמד ולאנא.
7. עלבון הוא לכותב ועלבון לקורא אם נחוץ להרבות בדברים ולהציג טיעונים מדוע ילדים קטנים אינם מהווים סיכון ביטחוני. מדוע יש להגן עליהם ולא לפגוע בהם. הנייר מסמיק נוכח טיעון זה שעלינו לטעון כעת.
8. דא עקא, מחריד ככל שיהא הדבר נראה שכוונתכם רצינית, ועל כן מוגשים בזאת טיעונינו הכתובים, אליהם נצרף טיעון בעל פה. בטיעון זה נסביר ש איננה מסוכנת וגם איננו מסוכן. אלו שני ילדים קטנים טהורים ומתוקים.

ב. תמצית העובדות הצריכות לעניין

9. היות ומקרה זה הועבר לח"מ בבהילות ובהיעדר המסמכים אודות הטיפול המינהלי הקודם שנערך בתיק, נכתבו העובדות במסמך זה בהתאם למידע המוגבל ולזכרוחב של הגבי קונבר, אשר מבקשת להבהיר, כי היא איננה זוכרת את השתלשלות העניינים במדויק וכי לא מצויים ברשותה מלוא המסמכים המתעדים את ההליך.
10. גבי קונבר, נולדה בירושלים, ביום 8.5.1990, גדלה והתחנכה בעיר והיא תושבת ישראל.
11. בספטמבר שנת 2005 נישאה לבן דודה, עויסאת, תושב שטחים, משכונת סייח סעד הסמוכה לשכונת גיבל מוכבר, בה נמצא בית משפחתה של
12. לאחר נישואיה התגוררה תקופה קצרה עם בעלה בשייח סעד ולאחר מכן עברה להתגורר בבית אביה בגיבל מוכבר. לאחר תקופה ממושכת של בחינה, הכיר המוסד לביטוח לאומי במעמדה של בשל העיכוב בהכרה במעמדה והדרישה של משרדכם להמתנה בת שנתיים לאחר ההכרה בתושבות ועד להגשת בקשה (דרישה ששונתה בעקבות עע"מ 8630/11 דדואן נ' שר הפנים (11.6.14) ועע"מ 6483/14 משאהרה נ' שר הפנים (6.7.15)) הותר ל להגיש בקשה להסדרת מעמדם של בן זוגה וילדיה רק בשנת 2014.
13. ל נולדו ארבעה ילדים, כולם נולדו בירושלים, ולא נרשמו בשטחים. עד להסדרת מעמדם בישראל היו הילדים חסרי מעמד. הבת הבכורה נולדה ביום 12.6.06, והיא תלמידת כיתה ה' בבית הספר יסודי בעיר. , יליד 10.2.09, תלמיד כיתה ב' גם הוא בבית הספר היסודי, בה לומדת אחותו. , יליד 9.7.13, תושב קבע, עדין בבית. והקטנה ביותר, , ילידת 30.12.14, תושב קבע, גם היא עדין בבית עם אמה.
14. ילדה טובת לב, שאוהבת לעזור לכולם ולשחק עם חברותיה. אוהבת לצייר. ילד נדיב ומתחשב, אוהב לשחק עם חבריו ולשחות.

15. הבקשה להסדרת מעמד הילדים הוגשה בשנת 2014 או סמוך לכך, וקבלה את המספר 43/14, לאחר שהוכרה תושבותה של הגבי קונבר על ידי המוסד לביטוח לאומי ובחלוף להבנת מרשתי למעלה צשנתיים ממועד ההכרה בתושבות.
16. הבקשה הוכרעה ואושרה רק ביום 20.6.16, או סמוך לכך, לאחר עיכוב משווע של כשנתיים ולמיטב זכרונה של מרשתי אף למעלה מכך, בניגוד להוראות נוהל רישום ילדים, נוהל 5.2.0029, לפיו עליכם להכריע בבקשות בתוך חצי שנה ובניגוד לכללי מינהל תקין בסיסיים המורים על הכרעה בבקשות של תושבים בתוך פרק זמן סביר. ברי, כי הכרעה בבקשה להסדרת מעמדם של הילדים בתוך פרק זמן סביר כמותווה בנוהל ובפסיקה היתה מביאה לאישור הבקשה זה מכבר ולהסדרת מעמדם הקבוע של הילדים הקטנים.
17. יתר על כן, משהכרעתם בבקשה החלטתכם ליתן לילדים שנולדו בירושלים, ואינם רשומים בשטחים או בשום מקום אחר, רישיון לשיבת ארעי "בגין התגוררות בשטחים". החלטה זו אינה בהלימה להוראות נוהל 5.2.0029, אשר קובע שבנסיבות אלה יקבלו הילדים מעמד של קבע. ודוקו, אף שהליך הכרת המוסד לביטוח לאומי התעכב, הילדים התגוררו מאז לידתם בירושלים.
18. להשלמת התמונה, יצוין, כי בעטיו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשס"ג-2003, (להלן – חוק הוראת השעה), הותר לגבי קונבר לפנות בבקשת איחוד משפחות עבור בן זוגה, יליד 18.6.81, רק בשנת 2016, השנה בה מלאו לו 35 שנה. לאחרונה קיבלה הגבי קונבר הודעה סירוב בקשת בן זוגה, עניין המטופל על ידי עו"ד מישל עודה. כבר כעת יצוין, כי אין לכרוך בין בקשת האב לבקשת הילדים. על כך ראו פסקה 13, לעת"מ 727/06 נופל ג' שר הפנים (22.5.11). (להלן – עניין נופל).

ג. כוונתכם האכזרית והפסולה

19. במכתבכם מיום 10.1.17, הודעתם:
- הריני להודיעך כי בהתאם להנחיית שר הפנים נשקלת האפשרות לבטל את מעמד ילדייך בישראל, אשר קבלו מעמד ארעי א/5, אשר ניתן להם מכח חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, ולפי הוראות חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשס"ג-2003.
- סעיף 11(א) לחוק הכניסה קובע כי:
- "שר הפנים רשאי, לפי שיקול – דעתו –
- (1) ...
- (2) לבטל רישיון שניתן לפי חוק זה".
- בעקבות הפיגוע הקשה שבוצע שלשום בשכונת ארמון הנציב בירושלים, אשר בו נרצחו 4 אזרחים ישראלים, התקיים דיון אצל שר הפנים עם גורמי הביטחון. בדיון הוצג מידע לפיו מספר גורמים במשפחה המורחבת שלכם חשודים בזיקה לארגון דעא"ש ובמעורבות בפעילות טרור, ולפיכך קיים חשש בטחוני מהמשך שהייתם של ילדייך (בני 8 ו-10 – ע.ל.) בישראל.
20. מרשתי נתבקשה במכתבכם לסור ללשכתכם כבר למחרת לשם עריכת שימוע בעל פה. בהמשך, נדחה המועד לבקשת המוקד להגנת הפרט ובעקבות פנייה ליועץ המשפטי לממשלה בה מחה המוקד על ההליך הפוגעני וביקש לדחות את מועד השימוע לפחות במספר ימים בודדים. למרשתי לא ניתנו 30 הימים הקבועים בנוהל 5.2.2015 "נוהל הערות גורמים בבקשות למעמד בישראל מכח קשר זוגי עם ישראלי" (להלן: הנוהל), טרם העלאת טיעוניה לכוונתכם הנלוזה. יוער, כי נוהל זה מתייחס לעניינם של בני זוג ולא של ילדים רכים בשנים ולא בכדי – ואולם, משהנכם מתכוונים לבטל את מעמד הילדים על החלטתכם לפחות לעמוד בסטנדרטים שנקבעו בנוהל. יצוין כי הודעה תבניתית בנוסח זהה נשלח למספר בני משפחה מבין בני משפחת קונבר

המורחבת, אבל להבנתנו מנוסח החודעות, לא לאותם אנשים החשודים "בזיקה לארגון דעאש".

ד. התייחסות בתמצית לנימוקים לכוונה לסרב לבקשת הילדים ולבטל את מעמדם

21. הינכם מתכוונים לבטל מעמדם של ילדים רכים בשנים ולחותירם חסרי מעמד בעולם, ונטולי זכויות, מופלים לעומת אחיהם הצעירים, התושבים. כל זאת מדוע? ודאי שאין כל טענה כי מהילדים עצמם, בת העשר ו בן השמונה נשקפת סכנה. וכי כיצד יתכן הדבר?
22. אף לא מדובר בבן משפחה מדרגה ראשונה. אין מדובר באבי הילדים, שגם בקשתו סורבה מטעמים עקיפים שאינם נוגעים לו וודאי שלא מדובר באחיהם בני השלוש וחצי והשנתיים.
23. נוסף על זאת, הילדים אינם תושבי שטחים, הם נולדו וגדלו בישראל והם אינם רשומים בשטחים ועל כן חוק הוראת השעה אינו חל בעניינם.
24. מכל מקום, אף לא התיימר השר להתבסס בסירובו על סעיף 3ד לחוק הוראת השעה, המאפשר סירוב בקשה נוכח מניעה עקיפה. והרי, סעיף זה אינו חל על ילדים - סעיף 3א, המסדיר את מעמדם הוחרג מגדרי הסעיף. ממילא סעיף זה מתייחס לבן משפחה מקרבה ראשונה, ובענייננו, כאמור, אין מניעה ביטחונית לקרוב משפחה מדרג זה. מטעם זה גם נוהל "היערות גורמים", הנוגע למצב של סירוב בקשות מטעמים ביטחוניים אינו מתייחס למצב זה.
25. הודעתכם, סוטה אפוא מכוונת המחוקק אשר החריגה ילדים מן האפשרות לסירוב ביטחוני עקיף ומהחוק המסמך, אשר לא התיר פעולה מעין זו. והרי בין היתר, אושר החוק בבג"ץ 7052/03 עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' שר הפנים, (14.5.06) ובבג"ץ 466/07 גלאון ואח' נ' שר הפנים (11.1.12), על רקע התיקונים המקלים שנעשו בו, בכל הנוגע לילדים (להלן - עניין עדאלה ועניין גלאון).
26. כוונתכם סוטה גם ממצוות הפסיקה, כפי שהונחה בהלכה דקה בבג"ץ 7444/03 דקה נ' שר הפנים ופרשות רבות נוספות.
27. הודעתכם התבניתית והפגומה על האופן הזהה בו נמסרה לכל בני המשפחה המצויים בהליכים לרכישת מעמד ועל הבהילות בה ניתנה תוך קיפוח זכויות המבקשים - מלמדת על אי הפעלת שיקול דעת תקין ופרטני על מנת לראות באם ישנה הסתברות קרובה לוודאות לשלילת המעמד.
28. שיקול הדעת הרחב שניתן לשר הפנים בחוק הכניסה לישראל, אין הוא שיקול דעת מוחלט כלל ועיקר ואין הוא מתיר לשר לבטל מעמד קיים - מעמדו של כל אדם - וודאי מעמדו של ילד קטן, משיקולי נקמה ושיקולי הרתעה קולקטיביים. מדובר בפגיעה בלתי נתפסת בפוגעניותה בזכות היסוד לחיי משפחה, בזכות לשוויון ובטובתם של ילדים. שיקול הדעת המסור לשר מטיל עליו חובה מוגברת לפעול בהגינות, ומשיקולים עניינים, ואין נותן לו יד חופשית לעשות שימוש בסמכותו זו בזדון, לקידום כוונות בלתי חוקיות, לשם פגיעה בילדים על לא עוול בכפם:
אין כל קסם במילים 'טעמי ביטחון' ו 'מצב ביטחוני' וכל כיוצא בביטויים אלה, כדי להצדיק את פעלה של הרשות המוסמכת ולמנוע בית משפט זה מלעמוד על צדקתם של דברים ומעשים. אם יתחוויר לו, לבית המשפט, כי מילים אלה משמשות רק מסך-הסוואה לשרירות לב, למעשי זדון ולכוונות בלתי חוקיות, לא יהסס לקבוע זאת ברורות וגלויות, לשם האמת, כדי שיעשה צדק לאזרח שנפגע ללא חוק. (בג"ץ 188/53 אבו גוש נ' המפקד הצבאי בפרוזדור ירושלים, פ"ד ז(2) 941, 943)
29. בהודעתכם הכללית, בעניינם של הילדים נמסר, כי "מספר גורמים במשפחה המורחבת שלכם חשודים בזיקה לארגון דעאש ובמעורבות בפעילות טרור". מי הם הגורמים במשפחה המורחבת ומהו רוחב זה לא נמסר? מהי אותה זיקה לארגון דעאש? ומהו הקשר הסיבתי בין אותם גורמים במשפחה המורחבת, שאולי יש להם זיקה כלשהי לארגון דעאש לבין הסכנה

הנשקפת מהילדים בני השמונה והעשר. כיצד זיקה כלשהי שיש למאן זהו במשפחה המורחבת יכולה ליצור סכנה מהילדים הקטנים?

ה. המסגרת המשפטית

נראה כי נסיבותיו הקיצוניות של מקרה זה מצריכות לנער מהאבק מושכלות ראשוניות בדבר המסגרת הנורמטיבית המחייבת את משרדכם. לכך נאלץ לפנות כעת.

ה.1. חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו

30. חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע כי אין פוגעים בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם (סעיף 2), וכי כל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו (סעיף 4). כך נקבע בבג"ץ 7385/13 איתן נ' ממשלת ישראל (22.9.2014) לעניין הפגיעה בכבוד האדם של מי שמכונים "מסתננים" בפסקה 120 לפסק דין של כב' השופט פוגלמן:

כבוד האדם נשען על ההכרה בשלמותו הפיזית והרוחנית של האדם, באנושיותו ובערכו כאדם, וכל זאת בלא קשר למידת התועלת הצומחת ממנו לאחרים [...] אין חולק כי הזכות לכבוד חלה ביחס למניעת השפלתו של אדם ולמניעת פגיעה בצלם האנוש שלו ובערכו כאדם [...].

31. ביטול מעמדם של ילדים, על הפגיעה הקשה וקיפוח הזכויות הנגרם מכך, על לא עוול בכפם, מטעמים הנוגעים לאחרים, מהווה פגיעה בערכם ובכבודם כבני אדם.

32. לנוכח חומרת הפגיעה בחירות ובכבוד האדם, ובהתאם לפסקת ההגבלה הקבועה בסעיף 8 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, לא ניתן לחולל פגיעה שכזו באופן חוקי.

ה.2. מעמדם של תושבי ירושלים המזרחית לפי המשפט הבין-לאומי

33. יש לומר דברים כהווייתם - ביטול מעמד הילדים כמוהו נקיטה בטרנספר כלפי אמם ואחים - סילוק משפחה שלמה מביתה ומולדתה. במילים אחרות, המדובר בטיהור אתני לא פחות. והרי, נהיר לכבוד השר כי האם לא תפקיר את ילדיה בני השמונה והעשר ולא תוכל להיפרד מהם. ברור כי ההחלטה לבטול מעמדם וזכויותיהם, וכעולה מכך לגירושם מן מביתם ועירם, חלה גם על האחים שהם תושבי קבע של ישראל. מדובר בניסיון מובהק ונואל להפטר מן המשפחה.

34. על פי המשפט הבין-לאומי, חלים על השטח שנכבש וסופח לירושלים דיני התפיסה הלוחמתית. תושבי האזור הכבוש, על פי הדין הבין-לאומי, הם תושבים מוגנים. כתושבים מוגנים מוטלת על המעצמה הכובשת חובה להגן על זכויותיהם הן מתוקף חובות פרטניות, המעוגנות במשפט הבין-לאומי ההומניטארי (אמנת ג'נבה הרביעית משנת 1949 ותקנות האג), והן מתוקף חובתה הכללית של המעצמה הכובשת לשמור על הסדר והחיים הציבוריים, המעוגנת בתקנה 43 לתקנות הנספחות לאמנת האג בדבר דיני המלחמה ביבשה משנת 1907.

35. הפסיקה פרשה חובה פוזיטיבית זו של המעצמה הכובשת ככזו המחייבת אותה לדאוג לזכויותיהם ולאיכות חייהם של תושבי השטח הכבוש (בג"ץ 393/82 אלמעלמון נ' מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון, פ"ד לז(4) 785, 790-791 (1983) בעמ' 797-798; בג"ץ 202/81 טביב נ' שר הבטחון, פ"ד לו(2) 622, 629 (1981); בג"ץ 3933/92 ברכאת נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד מו(5) 1, 6 (1992); בג"ץ 69/81, 493 אבו עיטה נ' מפקד אזור יהודה ושומרון, פ"ד לו(2) 197, 309-310 (1983)).

36. הדין הבין-לאומי מכיר ברגישות היחסים שבין המעצמה הכובשת לבין התושבים המוגנים, הנמצאים תחת שליטתה, וקובע קווים מנחים. כך, בין היתר, תקנה 45 לתקנות האג אוסרת על המעצמה הכובשת להכריח תושבי שטח כבוש להישבע לה אמונים:

It is forbidden to compel the inhabitants of occupied territory to swear allegiance to the hostile Power.

37. סעיף 49 לאמנת ג'נבה אוסר על המעצמה הכובשת לבצע כל סוג של "העברה בכפייה" של התושבים המוגנים. איסור זה הוא מוחלט, והוא תקף ללא קשר למניע, העומד מאחורי הכוונה

לבצע העברה כפויה. סעיף 78 לאמנת ג'נבה מכיר, אמנם, בסמכותה של המעצמה הכובשת לנקוט בצעד של "ייחוד מגורים" לגבי תושבים מוגנים בתחום השטח הכבוש, ואולם זאת רק כצעד חריג והכרחי משיקולי בטחון, אשר ברי, כי אין להחילו על ילדים. לפי הפסיקה, אי אפשר לנקוט בצעד שכזה, אלא אם כן הסכנה הבטחונית, הנשקפת מתאדם נגדו הוא נקט, אינה ניתנת להסרה אלא באמצעות צעד זה. בכל מקרה אין לנקוט בצעד זה כאמצעי ענישה, אלא אך ורק כאמצעי מניעה (ר' בג"ץ 7015/02 עג'ורי נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד נו(6) 352 (2002)).

38. החלת הדין הישראלי על תחום ירושלים המזרחית ועל תושביו אינה ממעטת מן ההגנות, שמעניק הדין הבין-לאומי ההומניטארי לתושבים. ככל שמדינת ישראל מבקשת לראות בירושלים המזרחית ובתושביה חלק מישראל, הרי שהיא בוחרת להחיל על ירושלים המזרחית ועל תושביה נדבכים נוספים של הגנה נורמטיבית, שאינם נופלים בעוצמתם מן הדין הבין-לאומי ההומניטארי. הדין הישראלי נושא בציקלונו הגנות חוקתיות משלו ואת התחייבויותיה של ישראל על-פי הוראות משפט זכויות האדם הבין-לאומי. מכאן שהחלתו של הדין הישראלי בירושלים המזרחית, ככל שמדינת ישראל עומדת על החלתו על ירושלים המזרחית ועל תושביה, מחיל לשיטתה שלה את זכויות היסוד, המעוגנות בדין הישראלי, ואת מחויבויותיה של ישראל על-פי משפט זכויות האדם הבין-לאומי.

39. דברים אלה משליכים באופן ישיר על מעמדם של תושבי ירושלים המזרחית ושל ילדיהם. מעמדם של הפלסטינים תושבי ירושלים המזרחית ניתן להם על כורחם. המשמעות של סירוב לקבל מעמד היתה שלילת הזכות להמשיך ולהתגורר בבתיהם וסיכון בגירוש כפוי. ואכן, בראש ובראשונה מקנה רישיון הישיבה לתושבים הפלסטינים של ירושלים המזרחית זכות לשהות באופן קבוע בבתיהם וחסינות מפני גירוש. גירוש ילדי התושבים הינו כלי לגירוש הוריהם התושבים, במקרה זה, אמם ואחיהם.

3.ה. היעדר תחולה לחוק הוראת השעה

40. הילדים אינם תושבי שטחים ועל כן חוק הוראת השעה אינו חל בעניינם ובכלל זה לא חל בעניינם סעיף 13 לחוק, שממילא, כאמור, החריג ילדים מתחולתו.

41. למעשה החוק החריג ילדים עד גיל 14, מהנחת המוצא הכללית, כי ניתן לשלול מהם מעמד משיקולי ביטחון. הטעם היחיד, לקביעת הליך מדורג בגיל זה, הינו לבחינת מרכז חיים למי שהתגורר בעבר מחוץ לישראל ולשיטת המדינה בשל הצורך לבחון את השתקעותו הכנה. (עע"מ 5718/09 מדינת ישראל נ' סרור (27.4.11)). ההליך המדורג לא נועד לשם בחינה ביטחונית של פעוטות.

42. ערכים אנושיים בסיסיים מלמדים על כך. העובדה שבניגוד לקבוצות גילאיות אחרות, באשר לילדים עד גיל 14, נקבע כי ניתן ליתן להם מעמד של קבע, מלמדת על כך. ניתן ללמוד זאת גם מההתדיינות בכנסת שקדמה לחוק ומדבריהם המפורשים של אדריכליו בשם ישראל. יפים לעניין זה דברי, נציגיכם בדיון בוועדת הפנים ואיכות הסביבה, שהתקיים בנוגע לתיקון תשס"ה של החוק ביום 11.7.2005, ימים ספורים טרם תיקונו (פרוטוקול מס' 466 בעמ' 18).

יוכי גנסיך : ...אני לא מבינה אנתנו מחריגים את הילדים האלה, זה כתוב גם בחוק הקודם וגם בחוק הזה.

דניאל סלומון (יועצכם המשפטי - ע.ל.): החוק לא חל עליהם, עד גיל 12 (כידוע, לבסוף הגיל הועלה ל-14 - ע.ל.)

מירי פרקל-שור (היועצת המשפטית של הכנסת - ע.ל.): זה לא בדיוק שהחוק לא חל עליהם

דניאל סלומון : זה בדיוק זה

43. בעת"מ 389/10 סכאפי נ' שר הפנים ואח' (3.1.13) עמד על כך בית המשפט מפורשות:

...מתן רישיון לישיבת ארעי מתיישב עם תכלית החקיקה. מטרתו של חוק הוראת השעה הנה ביטחונות, וחרף זאת סבב המחוקק במפורש בסעיף 3א(1) לחוק, כי טענה בדבר סיכון ביטחוני, ישיר או עקיף, לא תחול על מתן מעמד בישראל לילדים עד גיל 14 לשם מניעת הפרדתם מהורה משמורן השוהה בישראל. הרציונאל הביטחוני שביסוד חוק הוראת השעה אינו חל על ילדים בגיל צעיר זה. הו לנוכח נוסח הסעיף עצמו, והו לאור סעיף 3א(1) לחוק הוראת השעה, הסעיף האחרון דן במניעה ביטחונית למתן היתרי שהייה בישראל לתושבי האזור העלולים להוות סיכון ביטחוני, בהתאם לחוות-דעת מגורמי הביטחון, והוא הוציא מתחולתו את סעיף 3א(1) העוסק בילדים עד גיל 14 שנה. (פסקה 26. ההדגשה שלי - ע.ל.)

44. כפי שנראה בהמשך מסמך זה, גם אמות המידה אשר נקבעו על פי חוק הוראת השעה כלפי מי שכן חוסה תחת תחולתו, אינן מתקרבות, ולו על פי רף מחמיר, לאפשרות תחולת מניעה ביטחונית בנסיבות דכאן.

4. כוונה לפעול בניגוד לנוהל רישום ילדים ולנוהל הערות גורמים

45. בהתאם לחוק שהחריג ילדים צעירים מן האפשרות של ביטול מעמד מחמת מניעה ביטחונית עקיפה, גם הנהלים בנושא אינם מאפשרים תיוג ילדים כמנועים ביטחוניים.

46. בעת"מ (י-ם) 727/06 מאג'דה נופל נ' שר הפנים (22.5.11), במסגרתו גובשו נהלים בנושא הסדרת מעמדם של ילדים, נקבע באשר לניסיון לקשור בין מניעה ביטחונית של אב לעניינו של ילדו הקטין:

אחת מהוראות הנוהל עוסקת במצב בו הבקשה למתן מעמד לילד משולבת בבקשה להסדרת מעמדו של בן משפחה אחר:

"ככל שמוגשת בקשה אחת עבור בן זוג וילדים ויש התנגדות לגבי ההורה ו/או לגבי אחד הילדים שמעל גיל 14 (מועד הגשת הבקשה) – יש להוציא מכתב סירוב לפיו הבקשה לאיחוד משפחות עבור המוזמן ו/או הילד הרלוונטי מסורבת מטעמים ביטחוניים או פליליים, ולהוסיף שכל שברצון המבקשים להמשיך את הטיפול ביתר בני המשפחה, עליהם לפנות ללשכה תוך 45 יום, וליידע את הלשכה אודות כך (ללא תשלום אגרה חדשה). הבקשה תטופל על פי הנהלים מהמקום שבו נפסק הטיפול בה".

העותרים טוענים כי הוראה זו אינה סבירה ודינה להתבטל, באשר סירוב להענקת מעמד לבן משפחה של הילד מטעמים ביטחוניים או פליליים אינו צריך לפעול לחובת הילד שנגדו לא קיימת מניעה מסוג זה, ואין מקום להעביר אל ההורים את חובת ההודעה למשיב על דבקותם בבקשה הנוגעת לילד על מנת שזו לא תוסר מסדר היום. יתר על כן, אמנם מתן ההודעה אינו מצריך תשלום אגרה חדשה, אך עדיין יש בו לעכב את הטיפול בבקשה ולהעבירה ל"סוף התור", תוך הגברת העומס על עובדי לשכת רשות האוכלוסין במזרח ירושלים.

תגובת המשיב לטענות אלה היא שדחיית בקשה למעמד בישראל עבור ההורה הזר או אחד מאחיו של הילד, עשויה להוביל לשינוי תכנית המעבר של המשפחה לישראל ולהישארותה באזור. מכאן, לדבריו, הצורך בהודעה מצד ההורים על כך שהבקשה בעניין מעמד הילד עודנה אקטואלית. אין לקבל הסבר זה. הנוהל מאפשר הגשת בקשה למעמד עבור הילד הן באופן נפרד והן יחד עם בקשת המעמד המוגשת עבור ההורה הזר. גם אם מוגשת בקשה משותפת להורה ולילד, הוראת הנוהל היא ש"מתן המעמד לילדים מתחת לגיל 14 (במועד הגשת הבקשה) לא יותנה בבדיקת גורמים של ההורה הזר, בין אם הוגשה בקשה עבורו ובין אם לאו". הדבר עולה בקנה אחד עם הצהרת המשיב לפיה "ככלל, אין הוא מפעיל מדיניות הקושרת בין בקשות של בני משפחה שונים" (עת"מ (י-ם) 1084/06 סיאם נ' שר הפנים, [פורסם נבון] מיום 18.2.07). בהתאם לכך, קטין שאחד מהוריו הנו תושב ישראל

זכאי למעמד או להיתר שהייה בישראל לשם מניעת הפרדתו מאותו הורה, ככל שמתקיימות בקטין הוראות נוהל רישום ילדים, גם אם קיימת מניעה ביטחונית או פלילית להתרת שהייתו בישראל של הורה האחר או של מי מאחיו. לפיכך זכאי הקטין שבקשתו תמשיך להתברר בלא כל עיכוב גם אם בקשת בן משפחתו נדחתה. אין כל סבירות בעצירת הטיפול בבקשת הקטין בשל דחיית בקשת הורה או אחיו, ובחיוב ההורים לפנות ללשכת רשות האוכלוסין תוך 45 יום בבקשה להמשך הטיפול בבקשת הילד. זוהי הוראה מכבידה שלא לצורך, המביאה לעיכוב הטיפול בבקשת הקטין ומקימה עילה לדחיית הבקשה רק משום שהוריו לא ביקשו תוך 45 יום את קידום הטיפול בה. אדם המגיש בקשה, חזקה על היותו דבק בה כל עוד לא הודיע אחרת. לא למותר להזכיר כי תנאי לזכאות הקטין למעמד בישראל הוא הימצאותו בישראל יחד עם הורה תושב ישראל בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה. אין מדובר אפוא, כפי שטוען המשיב, במשפחה שעשויה להחליט להישאר באזור אלא במשפחה שכבר עברה לישראל לפחות שנתיים קודם להגשת הבקשה. ממילא על המשיב להמשיך ולבחון את הבקשה כל עוד לא התקבלה הודעה מההורים על חזרתם ממנה בשל דחיית בקשתו של ההורה הזר או של אחר אחר של הקטין. אין ליצור חובה חדשה על מבקש להודיע כי לא חזר מבקשתו.

מאחר שכך, על המשיב למחוק מהוראת הנוהל המצוטטת לעיל את הסיפא, החל מהמילה "ולהוסיף", או לחלופין להחליף סיפא זו בהוראה המציינת את האפשרות לבקש מלשכת רשות האוכלוסין את הפסקת הטיפול בבקשת המעמד לאחר הגשתה. (פסקה 13)

47. במסגרת פסק דין **נופל**, גובשו נהלי רישום ילדים - נוהל 5.2.0029 ונוהל 5.2.0030 (שבשלב ראשון היו מאוחדים לנוהל אחד ובהמשך הופרדו). על פי נהלים אלו עניינם של ילדים מתחת לגיל 14 כלל אינו כפוף לבדיקה ביטחונית. ראו למשל, סעיפים ג.ג.2, ג.ג.1.2, ג.ג.1.3, ג.ג.1.4 ו-ג.ג.1.4.1. לנהל מסי 5.2.0029, החל בעניינם של ילדים שנולדו בישראל, אשר בין היתר יישמו את המצוטט לעיל מתוך פסק הדין.
48. הודעתכם למרשיי אף אינה עולה בקנה אחד עם נוהל רשות האוכלוסין שמספרו 5.2.2015 וכותרתו "נוהל הערות גורמים בבקשות למעמד בישראל מכח קשר זוגי עם ישראלי", אשר על פי סעיף 1.2 בו חל על בני זוג בגירים ולא על תינוקות וילדים, אותם לא ניתן למנוע ביטחונית. גם כאשר למבוגרים קובע הנוהל אמות מידה אשר כלל לא נוגעות למקרה דן ואינו מאפשרות ביטול מעמד לצורכי ענישה, נקם והרתעה. הנוהל אף אינו מאפשר להעניש אדם בשל חשדות כלפי אחרים מבני המשפחה במעגל המורחב, ללא ראיה לסיכון הנובע מן האדם עצמו.
49. הנה כי כן, הודעתכם שבנדון, לפיה בכוונתכם להעניש את ילדי מרשתי, **תלמידי ביתה ח' וב'**, בגין מעשהו של בן משפחתם בשל כך ש"מספר גורמים במשפחה המורחבת שלכם חשודים בזיקה לארגון דאע"ש", אינה עולה בקנה אחד עם האמור בחוק הכניסה לישראל ובחוק הוראת השעה, בהם אין כל סמכות לביטול מעמד בנסיבות אלה, ואף עומדת בסתירה מוחלטת עם הנקבע בנוהל הייעודי לנושא זה ממש ובנוהל שגובש לשם הסדרת מעמדם של ילדים.
50. גם במישור הפרוצדורלי, לוקה הודעתכם בכשלים היורדים לשורש לגיטימיות ההחלטה. בסעיף 2.2 לנוהל "היערות גורמים" נקבע באופן מפורש כי יש לאפשר למי שבכוונתכם לבטל את בקשתו לאיחוד משפחות מטעמים ביטחוניים או פליליים להגיש את טיעוניו בכתב כנגד הכוונה תוך 30 יום. בעניינם של מרשיי, ניתן פרק זמן מצומצם ולא הוגן בלבד בן כשבוע ימים לצורך הגשת טיעונים בכתב ותו לא. לא זו אף זו. אף פרק זמן זה ניתן רק לאחר שהוגשה תלונה חריפה בעניין ליועמ"ש לממשלה - לאחר שפורסם בכלי התקשורת כי המועד לעריכת השימוע שנקבע על ידכם בתחילה לבוקר שלמחרת שליחת ההודעה לא ישונה, וזאת על אף פניות המוקד להגנת הפרט אליכם בדחיפות בעניין בעל-פה ובכתב. התנהלותכם זו שמשמעותה ניסיון בוטה למנוע מאדם את זכות טיעון כדבעי, מהווה פגיעה בזכות להליך הוגן על כל המשתמע מכך.

ה.5. בני המשפחה המורחבת אולי אכלו בוסר ושיני ילדים סטנים תהחינה - שיקולים זרים ופסולים

51. מהילדים בת העשר, תלמידת כיתה ה' ו בן השמונה, תלמיד כיתה ב', לא נשקפת כל סכנה. ברור כשמש כי איש לא ייפגע כתוצאה מהמשך שהייתם בישראל כשהם שבעלי זכויות. לא חטאו ולא פגעו באדם.

52. אף אתם אינכם טוענים, כי נשקפת סכנה מ ו בשל מעשיהם או קשריהם. עניין זה עולה מלשון הודעתכם בדבר הכוונה לבטל את מעמד הילדים וגם ניתן ללומדו בבירור מהתבטאויות שר הפנים בכלי התקשורת לאחר הפיגוע, מהן עולה הברור מאליו נוכח קבלת ההחלטה ביחס לילדים הקטנים, כי אין מדובר אלא בנקמה גרידא וביומרה פסולה להרתעה.

53. כך למשל, בראיון מיום 11.1.2017 עם אראל סגל וחיים לוינסון פתח השר והודיע כי אין מדובר בצעדי נקמה או הרתעה.

כשאני רואה את הדברים האלה ולכל אלה יש תעודות שלנו כחולות שמסתובבים בארץ אני קודם כל חייב, עכשיו זה לא נקמה עוד לא הרתעה אפילו, קודם כל לקחת מהם את התעודות הללו כדי שלא יסתובבו באופן חופשי כדי שנמנע את הפיגוע הבא.

54. אולם בהמשך הראיון סתר השר את עצמו וחשף את כוונותיו לפעול נגד משפחת קונבר המורחבת:

... צעירים שאמרו, רגע רגע בואנה בעל הבית השתגע הוא מתחיל לשלול אזרחויות.

וכן:

עכשיו הם יבינו. אתה יודע מה שיש פה, תדע לך שאתה עושה כזה מעשה אתה לוקח לך לבני משפחה שלך, לאמא שלך, לאחים שלך. זה ביטוח לאומי, זה רישיון נהיגה, זה אישור עבודה בארץ. זה הרבה מאוד דברים. אנשים יחשבו פעמיים.

וכן:

וגם אני מונע. זה לא רק הרתעה אני גם מונע מאנשים שחשודים עד שלא יתברר באופן מוחלט בחודשים הקרובים שאין להם באמת שום קשר, אני לא אתן להם להסתובב באופן חופשי בארץ עם תעודות זהות כחולה

ראו הקישור לראיון עם שר הפנים עם אראל סגל וחיים לוינסון:
<https://soundcloud.com/glz-radio/2rmmnapoiupgp>

55. ואולם, לגבי ו הקטנים אין כל צורך להמתין ולברר שאין להם כל קשר לשום מעשה ביטחוני.

56. כל שנותר ממשנה פתלתלה זו של השר הוא נקם בלבד. אולי גם כסות של הרתעה. ואלו פסולים מן היסוד.

57. באשר לנפקות שקילתו של שיקול זר, כגון נקמה, עמדת הפסיקה ברורה. כבר לפני למעלה משלושה עשורים קבע השופט י' כהן, כי בבחינת מעשה הרשות יש לבחון "האם הייתה לשיקול הפסול או למטרה הפסולה השפעה ממשית על מעשה הרשות, ואם כך היה הדבר, הרי יש לפסול את מעשה הרשות." (בג"ץ 392/72 אמה ברגר נ' הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה פ"ד כז(2), 764, 773). וראו והשוו עת"מ 11-01-16166 דגור נ' משרד הפנים (8.1.12)

58. וכך קבע הנשיא שמגר בדבר החובה להפעיל שיקול דעת, בתום לב וללא שיקולים זרים:

אולם, גם כאשר מדובר על סמכות שבשיקול דעת, אין היא נטולת מסגרת נורמטיבית. על כל שימוש בשיקול דעת מינהלי חלים הכללים המקובלים בדבר סבירות, הגינות, תום לב, היעדר שרירות והפליה ואמות מידה כיוצא

באלה (בג"ץ 3094/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל, פ"ד מז(5) 419, 404).

59. משכך והואיל ונחזה כי השיקולים העומדים ביסוד הכוונה לסרב לבקשתם של מרשיי הינם שיקולי נקמה, ענישה קולקטיבית ויומרת הרתעה, הרי שמדובר בשקילת שיקולים זרים שלא כדין. עמד על כך בית המשפט העליון, בפרשה עג'ורי, שעסקה בתיחום מגוריו בשטח הנמצא תחת כיבוש. באותה פרשה קבע הנשיא כתוארו אז א' ברק, כי לא ניתן לתחם את מקום מגוריו של אדם, ממנו לא נשקפת כל סכנה, רק משום שהדבר יביא להרתעתם של אחרים:

נמצא, כי ביסוד הפעלת שיקול הדעת בדבר תיחום המגורים מונח השיקול הבא למנוע סכנה מהאדם שאת מגוריו מבקשים לתחם. אין לתחום מקום מגורים של אדם תמים שממנו עצמו לא נשקפת כל סכנה, אך משום שתיחום מקום מגוריו יביא להרתעתם של אחרים. כמו כן, אין לתחום מקום מגורים של מי שאינו תמים ופעל פעולות הפוגעות בביטחון, כאשר בנסיבות העניין שוב לא נשקפת ממנו כל סכנה. על כן, אם פלוני ביצע פעולות טרור, ותיחום מגוריו יפחית את הסכנה הנשקפת ממנו, ניתן לתחם את מקום מגוריו. לא ניתן לתחם את מקום מגוריו של בן משפחה תמים שלא שיתף פעולה עם פלוני, או של בן משפחה לא תמים אשר לא נשקפת ממנו סכנה לאזור. זאת, גם אם יוכח כי תיחום מקום המגורים של בן המשפחה עשוי להרתיע מחבלים אחרים מביצוע פעולות טרור. (בג"ץ 7015/02 עג'ורי ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח', תק-על 2002(3), 1021, עמ' 1029). (ההדגשה שלי – ע.ל.)

60. סירוב לבקשה לאיחוד משפחות בנסיבות המפורטות לעיל אינו אלא ענישה המנוגדת לאחד מכללי הצדק הבסיסיים ביותר – האיסור על הענשת אדם בשל מעשים שביצע אדם אחר. כלל זה עומד בבסיסה של שיטת המשפט.

6.ה. הפגיעה בזכות החוקתית לחיי משפחה

61. הכוונה לסרב לבקשה כמפורט לעיל פוגעת בזכותם של מרשיי לחיות בצוותא ולקיים תא משפחתי כפי שבחרו. זכותו של כל אדם להינשא ולהקים תא משפחתי הינה זכות יסוד בשיטתנו המשפטית, שאין לפגוע בה, ואשר נגזרת מזכותו של כל אדם לכבוד. בפסק הדין הראשון שניתן בעניין חוקתיותו של חוק האזרחות והכניסה לישראל (בג"ץ עדאלה), הועלה מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל לזכות חוקתית על חוקית, אשר עוגנה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הנשיא ברק, אשר היה בדעת מיעוט ביחס לתוצאה הסופית של פסק הדין, סיכם, בהסכמת שמונה מתוך אחד עשר השופטים שישבו בדין, את ההלכה שנקבעה בפסק הדין לעניין מעמדה של הזכות לחיי משפחה בישראל:

מכבוד האדם אשר מבוסס על האוטונומיה של הפרט לעצב את חייו נגזרת זכות-הבת של הקמת התא המשפחתי והמשך החיים המשותף יחדיו כיחידה אחת. האם מתבקשת מכאן גם המסקנה כי המימוש של הזכות החוקתית לחיות יחדיו משמעותו גם הזכות החוקתית למימושה בישראל? תשובתי על שאלה זו הינה, כי הזכות החוקתית להקים תא משפחתי משמעותה הזכות להקים את התא המשפחתי בישראל. אכן, לבן הזוג הישראלי עומדת הזכות החוקתית, הנגזרת מכבוד האדם, לחיות עם בן זוגו הזר בישראל ולגדל בישראל את ילדיו. הזכות החוקתית של בן הזוג למימוש התא המשפחתי שלו, היא, בראש ובראשונה, זכותו לעשות כן במדינתו שלו. זכותו של ישראלי לחיי משפחה משמעה זכותו לממשה בישראל. (פסקה 34 לפסק דינו של הנשיא ברק). וראו עוד בג"ץ גלאון.

62. קביעת הזכות לחיי משפחה כזכות חוקתית גוררת אחריה את הקביעה, כי כל פגיעה בזכות זו צריכה להיעשות בהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – רק משיקולים כבדי משקל, אשר שיקולי נקמה והרתעה על גבם של ילדים אינם נמנים עליהם. החלטה כזו יש לקבל בהסתמך על תשתית ראייתית מוצקה. קביעה זו מטילה על משרדכם חובה מוגברת להקפיד הקפדה יתרה על קיומה של מערכת מינהלית מתוקנת, אשר תבטיח כי הפעלת סמכותו לסירוב לבקשות

לאיחוד משפחות שמובאות בפניו, סמכות אשר פוגעת בזכות חוקתית מוגנת, תיעשה רק במקרים בהם מתקיימת הצדקה מלאה לכך. ראו עוד: כבי' השופט ברק, כתוארו אז, בבג"ץ 693/91 אפרת נ' הממונה על מרשם האוכלוסין במשרד הפנים ואח', פ"ד מז(1) 749, 783; בע"א 238/53 כהן ובוליק נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ח4, 35; בג"ץ 488/77 פלוני ואח' נ' היועמ"ש לממשלה, פ"ד לב(3) 421, 434.

7. הפגיעה בטובת הילדים ובאחיהם הצעירים

63. ביטול מעמדם של הילדים הקטנים, יוביל לפגיעה קשה בילדים אלו ובאחיהם הצעירים. בביטול המעמד ללא כל הצדקה, יש משום השבתת כל היבט נורמטיבי של חיי המשפחה ויותר את הילדים נטולי זכויות, ובכלל זה ללא ביטוח בריאות. כבר כעת, הודעתכם בדבר הכוונה לסרב לבקשה ולבטל את המעמד גורמת למתח אדיר, חוסר יציבות וחוסר ודאות וביטחון בחיי המשפחה, מרכיבים חשובים כל כך להתפתחותם התקינה של ילדים.

64. במשפט הישראלי עקרון טובת הילד הוא עקרון יסודי ומושרש. בע"א 2266/93 פלוני נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, פסק השופט שמגר כי על המדינה להתערב לשם הגנה על הילד מפני פגיעה בזכויותיו. הזכות של ילדים קטינים לחיות לצד שני הוריהם הוכרה כזכות אלמנטרית וחוקתית ע"י בית המשפט העליון. ראו: דברי השופט גולדברג בבג"ץ 1689/94 הרדי ואח' נ' שר הפנים, פ"ד נא (1) 15, בעמ' 20, מול האות ב.

65. האמנה בדבר זכויות הילד קובעת שורה של הוראות המחייבות הגנה על התא המשפחתי של הילד. כך נאמר במבוא לאמנה:

[המדינות החברות באמנה זו] משוכנעות כי המשפחה, כקבוצת יסוד לחברה וכסביבה טבעית להתפתחותם ורווחתם של כל בניה, ובפרט הילדים, מן ההכרח כי יובטחו לה הבטחה וסיוע, ככל הנדרש, באופן שתוכל לשאת במלוא אחריותה בתוך הקהילה [...]

[...] הילד לשם פיתוח אישיותו המלא וההרמוני, מן הראוי כי יגדל בסביבה משפחתית באוירה של אושר, הבנה ואהבה [...].

66. סעיף 1(3) לאמנה קובע:

בכל הפעולות הנוגעות לילדים, בין אם ננקטות בידי מוסדות רווחה סוציאלית ציבוריים או פרטיים ובין בידי בתי משפט, רשויות מינהל או גופים תחיקתיים, תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה....

67. סעיף 1(9) קובע:

המדינות החברות יבטיחו כי ילד לא יופרד מהוריו בניגוד לרצונם, אלא רק כאשר קובעות רשויות מוסמכות, הכפופות לביקורת משפטית, בהתאם לדינים ולנהלים הנוגעים לעניין, כי פירוד כאמור נדרש לטובת הילד.

68. הוראות האמנה בדבר זכויות הילד זוכות להכרה הולכת וגוברת כמקור משלים לזכויות הילד וכמדריך לפרשנות "טובת הילד" כשיקול על במשפטנו: ראו ע"א 3077/90 פלוני ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(2) 578, 593 (כבי' השופט חשין); ע"א 2266/93 פלוני, קטין ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, בעמ' 233-232, 249, 251-252 (כבי' הנשיא דאז שמגר); דני"א 7015/94 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני, פ"ד נ(1) 48, 66 (כבי' השופט דורנר); בג"ץ 5227/97 דוד נ' בית הדין הרבני העליון (תק-על 98(3) 443) בפסקה 10 לפסק דינו של כבוד השופט חשין.

69. ילדיה של מרשתי, תושבת ישראל, נפגעים פגיעה קשה מהיותם קורבן לענישה קולקטיבית לצרכי נקם. הפגיעה במשפחה וחוסר הוודאות בדבר מעמד הילדים - בכל אלה יש כדי לגרום לנזק בלתי הפיך לילדים.

70. בכוונתכם לבטל את מעמד הילדים הנכם מתעלמים מהשיקול של טובת הילדים, תושבי ישראל, שצריך היה להנחותכם כשיקול ראשון במעלה.

8.ה. ההלכה בעניין סירוב ביטחוני עקיף – ופעולתכם בניגוד לה

71. ראינו שהחוק אינו מתיר סירוב לבקשת איחוד משפחות של ילדים קטנים מטעמים עקיפים וששיקול הדעת של השר, מכוחו הנכם מתיימרים לפעול, אינו מוחלט ואין הוא מתיר ביטול מעמד לצרכי נקמה, ענישה קולקטיבית והרתעה.

72. כובד משקלן הנדרש של הראיות עליהן מבוססת ההחלטה המינהלית תלוי במהות ההחלטה. על משקלן של הראיות לשקף את חשיבות הזכות או האינטרס הנפגעים מן ההחלטה ואת עוצמת הפגיעה. מכיוון שהחלטתכם פוגעת בזכויות יסוד של מרשתי וילדיה, עליכם להסתמך על הערכות ונתונים כבדי משקל (ראו ע"ב 2/84 ניימן נ' ועדת הבחירות המרכזית, פ"ד לט(2) 225, 249-250). מלשון הודעת הסירוב והתבטאויות השר בתקשורת, ומעצם הכוונה לבטל מעמד לילדי בית ספר יסודי מטעמי ביטחון עקיפים וכלליים, עולה בבירור כי לא כך פעלתם בעניינם של הילדים.

73. בבג"ץ 680/88 שניצר נגד הצנזור הצבאי הראשי, פ"ד מב (4) 617, 637, נקבע:

אם שיקול הדעת המנהלי עשוי לפגוע בזכויות אדם נדרשות ראיות משכנעות ומהימנות שאינן מותרות כל ספק (בג"ץ 680/88 שניצר נגד הצנזור הצבאי הראשי, פ"ד מב (4) 617, 637).

74. יפים לעניין זה דבריה של כב' הנשיאה בדימוס, השופטת בייניש, בפסק הדין בעניין דקה:

אוסף עוד, כי גם אם על-פי דעת הרוב בפסק דינו של בית משפט זה בעניין עדאלה התשתית העקרונית המונחת ביסוד הסעיפים הנדונים אינה מעידה על קושי חוקתי מובנה, עדיין - ולכך התייחסה חברתי בהרחבה - אין ניתן להתעלם מכך כי כל החלטה שלא להתיר שהייתו בישראל של בן זוג זר לישראלי פוגעת פגיעה קשה בזכות החוקתית לחיי משפחה, כפי שנדונה בהרחבה ונתבססה במסגרת עניין עדאלה (וראו למשל: פסקאות 6-7 לפסק דיני), וככזו מחייבת בחינה זהירה של כל החלטה כאמור. בהקשר זה נקבע בעניין אמארה, והדברים יפים אף לענייננו, כי על שר הפנים להפעיל סמכותו בהתאם להוראות סעיף 3ד "על פי עקרונות היסוד של המשפט המינהלי הישראלי. עליו להפעיל סמכויות המאפשרות לפגוע בזכויות יסוד חוקתיות על פי אמות המידה הקבועות בפסקת ההגבלה שבחוקי היסוד בעניין זכויות האדם... קביעת שר הפנים מכוח סעיף 3ד צריכה לעמוד, איפוא, בדרישת המידתיות.

כד למשל, על מנת שההחלטה שלא להאריך רישיון ישיבה שהוענק בעבר נוכח סירוב ביטחוני שמסורו בבו משפחה מדרגה קרובה של המבקש תעמוד במבחני המידתיות, מוטלת על שר הפנים החובה לערוך בחינה מדוקדקת וקפדנית של מכלול הראיות המינחליות הניצבות בפניו על-בסיסן מבקש הוא להגדיר את היקף ומידת הסיכון הפוטנציאלי הנשקף מן הזר עבורו מבקש המעמד, ולהוכיח באמצעות ראיות מינהליות משמעותיות כי אכן נשקף סיכון בטחוני ממבקש המעמד בשל הסיכון הנשקף מבן משפחתו (וראו גם, פסקה 17 בעניין אמארה). בהקשר זה מאמצת אני את דברי חברתי בפסקה 41 לפסק דינה באשר למכלול הנתונים שראוי לשקול במסגרת הערכת המסוכנות הנשקפת מן המבקש. כמו גם באשר למשקל המתאים שיש לייחס בהערכת עוצמת הסיכון למידע בטחוני המצביע על סיכון בטחוני ישיר מן המבקש לבין זה המצביע על סיכון עקיף הימנו. בשל סרובי משפחתו.

75. וכן:

ניכר כי ציפייתם של בני זוג לחידוש היתר ישיבה מקום שהותר להם להתאחד בעבר בישראל, הינה בעלת עוצמה גדולה. עוצמה זו גוברת על עוצמת הציפייה של בני זוג שטרם הותר להם בעבר להתאחד, ובקשתם לאיחוד משפחות טרם נענתה עובר למועד הקובע. כמו כן, לגבי משפחה שאיחודה הותר בעבר, יתכן שוני בעוצמת הציפייה בין משפחה המתגוררת בישראל שנים רבות והשתרשה בחיי הארץ, ולה מספר ילדים הגדלים

ומתחנכים בארץ, לבין זוג צעיר שזה עתה התאחד, המצוי בישראל תקופה קצרה, טרם הספיק לבנות תא משפחתי שלם ולהתערות בעבודה ובחי הארץ.

... ככל שהציפייה לאיחוד משפחה הינה בעלת משקל רב יותר על רקע הנסיבות הפרטניות של המקרה, כך נדרש אינטרס ביטחוני בעל עוצמה רבה יותר כדי להצדיק פגיעה בציפייה זו. (פסקה 24 לפסק דינה של כבי השופטת פרוקצ'יה, ההדגשות לא במקור – ע.ל.).

76. ובפסקה 33 לפסק דינה של כבי השופטת פרוקצ'יה בדקה :

.... נדרש קשר של התאמה בין האמצעי הננקט למניעת איחוד המשפחות, לבין תכלית השמירה על ביטחון המדינה ושלוש הציבור; נדרש, כי לא ניתן יהיה להשיג את תכלית הביטחון באמצעי אחר שפגיעתו פחותה; ולבסוף, נדרש כי יתקיים יחס ראוי בין מהות הפגיעה בזכות למשפחה ובזכות לשוויון בהתאם למידת עוצמתן, לבין התועלת הביטחונית הצומחת ממניעת האיחוד המבוקש (פרשת אמארה, פסקה 11 לפסק דינו של הנשיא ברק, ההדגשות ע"י הח"מ).

77. הדברים המתמקדים מטבע הדברים בבני זוג, תקפים ביתר שאת באשר לטף.

78. על פי פסק הדין בעניין דקה – שהינו פסק דין מנחה בכל הנוגע לאופן בו על הרשות המינהלית לפעול בעניינם של מי שמצויים בהליכים לאיחוד משפחות בישראל ושנטען כי קיימת לגביהם מניעה ביטחונית שאינה מאפשרת את המשך אישור ההליך בו הם נוטלים חלק – גריעה מהזכות לחיי משפחה של בן משפחה מוזמן בהליך לאיחוד משפחות תיתכן רק מקום שכנגדה ניצבים שיקולים ביטחוניים בעלי עוצמה גבוהה ביותר בדמות הסתברות קרובה לוודאות כי המשך האישור של ההליך ייסכן את שלום הציבור. וכך נקבע:

זכות האדם למשפחה היא מיסודות הקיום האנושי; מימושה הוא תנאי למיצוי החיים וטעם החיים; היא תנאי להגשמה העצמית של האדם, וליכולתו לקשור את חייו עם בן זוגו וילדיו בשותפות גורל אמיתית. היא משקפת את תמצית הווייתו של האדם, ואת התגלמות מאוויי חייו. הזכות למשפחה ניצבת במדרג עליון של זכויות האדם. גריעה מזכות זו תיתכן רק מקום שכנגדה ניצב ערך נוגד בעל עוצמה וחשיבות מיוחדים. במתח הקיים בין ערך ביטחון החיים לבין זכויות אדם אחרות, ובכללן הזכות למשפחה, גובר שיקול הביטחון רק מקום שישנה הסתברות קרובה לוודאות, כי אם לא יינקטו אמצעים מתאימים הכרוכים בגריעה מזכות אדם, כי אז עלול שלום הציבור להיפגע באופן ממשי (פס"ד בבג"ץ 7444/03 דקה נ' שר הפנים, פס"ד 15 לפס"ד של כבוד השופטת פרוקצ'יה, פורסם בבנו, 22.2.10, להלן: עניין דקה, ההדגשה שלי – ע.ל.).

79. ועוד נקבע בעניין דקה :

.... במתח הקיים בין ערך ביטחון החיים לבין זכויות אדם אחרות, ובכללן הזכות למשפחה, גובר שיקול הביטחון רק מקום שישנה הסתברות קרובה לוודאות. כי אם לא יינקטו אמצעים מתאימים הכרוכים בגריעה מזכות אדם, כי אז עלול שלום הציבור להיפגע באופן ממשי.

נטל השכנוע בדבר קיום הסתברות לסיכון ביטחוני במידה המצדיקה גריעה מזכות אדם מוטל על שכם המדינה ... על המדינה לשכנע כי ההסתברות לסכנה לשלום הציבור ניצבת ברמה גבוהה המגיעה, למצער, כדי הסתברות קרובה לוודאות. וכי ההגנה מפניה אינה אפשרית בלא פגיעה בזכות אדם. (שם, בפסקאות 15-16. ההדגשה הוספה – ע.ל.).

80. בפסקה 41 לעניין דקה, מחייב בית המשפט את שר הפנים להבדיל בין סיכון ישיר וסיכון עקיף:

כנגד גורם הפגיעה בזכות למשפחה, על הגורם המוסמך לשקול את קיומה של מניעה ביטחונית מצד מבקש ההיתר – מניעה ישירה ביחס למבקש ההיתר עצמו, או מניעה עקיפה העלולה להיווצר עקב קשריו לבני משפחה המהווים סיכון ביטחוני... הסיכון הקיים ממבקש ההיתר, שכל כולו נובע

מקשריו המשפחתיים עם גורמים הקשורים לטרור, הוא עניין מורכב, הנתון להערכת הסתברויות, ומחייב הפעלת שיקול דעת זהיר. את הסיכון העקיף יש לאמוד בזהירות. ולייחס לו אד את משקלו היחסי הראוי, ולא יותר מכך. יש להיזהר מהסקת מסקנה גורפת לפיה כל מבקש היתר. בעל קשר משפחתי למי שקשור לפעילות טרור פסול. מניח וביה. מאיחוד משפחות. יש לבחון את מידת ההסתברות במקרה הקונקרטי כי מבקש ההיתר עצמו יהיה נתון להשפעה וללחץ של בני המשפחה, ויהפוך בכך מקור סיכון ביטחוני ישיר. (ההדגשה שלי – ע.ל.)

81. מבחינת הסיכון העקיף, קובע בית המשפט, כי יש להיעזר ב"נתונים אובייקטיביים", כגון:

נתון בדבר שהות ארוכת שנים של בן זוג זר בישראל, אשר חרף קשרי משפחה לגורמי טרור, לא עלה נגדו כל מידע שהוא, ולו בקצה חוט, על מעורבות כלשהי מצדו בפעילות נגד ישראל. נתון כזה עשוי להפריך, ולו לכאורה, חזקה של מניעה ביטחונית עקיפה; כאשר מדובר בבנות זוג מהאזור המתגוררות בישראל מזה שנים במסגרת איחוד משפחות, כשהן מטופלות במספר ילדים ונתונות בעול פרנסת המשפחה, החשש למימוש פוטנציאל הסיכון למעורבות בפעילות עוינת מצידן נוכח קשר משפחתי לקרובים המעורבים בפעילות טרור עשוי להיות קטן...

82. מהאמור לעיל עולה בבירור כי קיומם של ילדים עשוי להיות ראיה לאי מסוכנות ביטחונית, שתבאי להחלטה שלא לבטל מעמד לבגיר משיקולי ביטחון. מהדברים עולה בבירור, כי ילדים קטנים אינם ולא יכולים להיות בעלי המניעה הביטחונית העקיפה בעצמם.

83. ולעניין יישומן של אמות מידה אלו - בעניין דקה, פסל בית המשפט את החלטת שר הפנים והורה לו להמשיך בהליכי איחוד המשפחות תחת תנאים ואף הנית את האפשרות לשדרוג מעמדה של העותרת בעתיד - חרף עבירות ביטחוניות חמורות בהן הואשמו בני משפחתה מדרגה ראשונה, וחרף הקשר הישיר ששמרה עמם העותרת, לרבות ביקורים בכלא.

84. על רקע זה, תמוהה כוונתכם ביחס לילדים שאינה מתקרבת לאמות המידה שהונחו בפסיקה זו, כאשר אין בנמצא כל הסתברות "קרובה לוודאות" ולא כל הסתברות בכלל לפגיעה בביטחון המדינה. בענייננו לא זו בלבד כי מן הילדים לא נשקפת כל סכנה ביטחונית, אלא שאף לא מדובר בקרובי משפחה מדרגה ראשונה "אלא במעגל המשפחה המורחבת". אף בעניינם של אותם קרובים במעגל המשפחה המורחבת, אין מדובר בסכנה העונה לדרישת ההסתברות ברמה קרובה לוודאות - ממילא אין כל קשר סיבתי בינם לבין שהייתם ומעמדם בישראל של בת העשרו בן השמונה.

85. נוכח הפסיקה שהובאה לעיל ובפרט קביעות בית המשפט בעניין דקה, ולאור נסיבות העניין, הרי שהודעתכם בדבר הכוונה לסרב לבקשתם של מרשיי מהטעמים המצויינים בה, אינה עומדת בסטנדרטים המינהליים הנדרשים ואף אינה מתקרבת לכך. העובדה כי אין מדובר בבן משפחה מדרגה ראשונה, העובדה כי הפוגע אינו עוד בין החיים, העובדה כי אין מדובר במניעה ביטחונית הנובעת באופן ישיר ממרשיי או מבני משפחתם שבשטחים, העובדה כי אף בעניינם של בני המשפחה המורחבת המצויינים בהודעה אין מדובר ברמת הסתברות הקרובה לוודאות, ולצד זאת ועיקר העיקרים - העובדה כי מרשיי הם ילדים קטנים, ילדים שלא הייתה להם כל נגיעה, ידיעה או השפעה על מעשהו של קרוב משפחתם - מבאים למסקנה אחת בדבר פסלות כוונתכם לבטל את מעמד הילדים, אשר אין לה יסוד בדן.

ה.9. ביטול מעמד הילדים יחא צעד בלתי מידתי ולתכלית שאינה ראויה

86. על משרדכם להפעיל שיקול דעת בקשר לבקשת איחוד משפחות לאחר שניתנת עמדת הגורמים הביטחוניים. על שיקול הדעת המאוזן שעל משרדכם להפעיל ראו למשל, בג"ץ 2208/05 אמארה ואח' נ' שר הפנים ואח' (10.7.06) (להלן - פרשת אמארה); בג"ץ דקה. בהפעילו את שיקול דעתו שומה עליכם לאזן את שיקולי הביטחון אל מול הזכות לחיי משפחה, שהינה זכות חוקתית. כמובן, שעל שיקולי הביטחון לנבוע מסכנה ביטחונית אמיתית, מוחשית ועדכנית.

87. בענייננו אין כל שיקולי ביטחון, הנוגעים לילדים, אלא שיקולי נקם ושיקולים זרים אחרים. לכן, ברי כי מדובר בכוונה לקבלת החלטה לתכלית לא ראויה. ממילא אין כל קשר סיבתי בין האמצעי למטרה. והרי, המטרה המוצהרת לביטול מעמד הילדים היא שיקולי ביטחון בעוד ברור כי אינם מסכנים את הבטחון. ממילא תכלית זו ניתן היה להשיג בדרכים מידתיות ופוגעניות פחות כלפי הילדים – כמו לדוגמא, מצוי הדין עם מי שמסוכן ביטחונית.
88. זאת ועוד. ההבחנה בפסיקה בין אי מתן רישיון לבין ביטול או אי חידוש רישיון, כפי שעשה גם בית המשפט בעניין **דקה**, אינה חדשה, ומדובר בפסיקה מושרשת מזה שנים. כך בין השאר נקבע בבג"ץ 113/52 **זקס נ' שר התמ"ס**, פ"ד ו(1) 696, 700, על ידי כב' השופט ויתקון:
- לא הרי ביטול רישיון, שכבר ניתן, כהרי מתן רישיון חדש. רישיון חדש, הרי הלכה פסוקה, שגם חשד מבוסס יכול – בדרך כלל – לשמש סיבה מספקת לסירוב הרישיון, אולם באשר לביטול רישיון שכבר ניתן, סבורים אנו כי אחרי מתן הרישיון, אין לבטלו ע"ס חשד גרידא ללא חקירה, שהנוגע בדבר מוזמן להשתתף בה ולהשמיע את טענותיו.
89. לעניין זה ראו גם בבג"ץ 799/80 **שללם נ' פקיד הרישוי לפי חוק כלי הירייה**, פ"ד לו(1) 317, 327 וכן דפנה ברק ארז, **הגנת הציפייה במשפט המנהלי**, עיוני משפט יז 209, 242.
90. הנה כי כן, בבואה להשתמש בסמכות לבטל היתר קיים, חובה על הרשות לבסס את החלטתה על ראיות מוצקות ולעשות זאת תוך הקפדה מיוחדת. יפים לעניין זה דברי כב' השופט ריבלין בבג"ץ 1712/00 **אורבנביץ נ' משרד הפנים**, פ"ד נח(2) 951, 957:
- בהקשר בו אנו עוסקים, נדרשת הרשות להקפדה מיוחדת, זאת בשל ההשלכה המהותית של ההחלטה על העוררים. **אכן, אין די בראיות של מה בכך כדי לבטל אשרות שניתנו או לשלול אזרחות שהוענקה** (ראו בג"ץ 3615/98 **נימושין נ' משרד הפנים**, תק-על 2916(3)2000, ההדגשות של הח"מ).
91. עוד על האבחנה ונטל הראייה בעת ביטול מעמד קיים לעומת הכרעה בבקשה חדשה, ראו למשל והשוו, עת"מ 497/07 **אלדגיני נ' לשכת מינהל האוכלוסין** (10.2.08); עת"מ 1110/06 **אנטונוב ואח' נ' מדינת ישראל – משרד הפנים**; עת"מ 10-07-49486 **סנייד נ' שר הפנים**; עת"מ 33804-01-11 **סלימאן נ' משרד הפנים** (27.4.2011); עת"מ 584/05 **חמאמרה נ' משרד הפנים** (14.9.2006).

ה.10. הודעתכם בלתי סבירה ובלתי אנושית

- "בעל הבית השתגע" (שר הפנים, אריה דרעי)
92. ככל רשות שלטונית אחרת, הנכם מחויבים לפעול בהגינות, ברגישות ובתשומת לב כלפי הפונים אליכם. כך פסק כבוד השופט ברק (כתוארו אז) בבג"ץ 840/79:
- המדינה באמצעות הפועלים בשמה היא נאמן של הציבור, ובידיה הופקד האינטרס הציבורי והנכסים הציבוריים לשם שימוש בהם לטובת הכלל... מעמד מיוחד זה הוא המטיל על המדינה את החובה לפעול בסבירות, ביושר, בטוהר לב ובתום לב. אסור למדינה להפלות, לפעול מתוך שרירות או חוסר תום לב, להימצא במצב של ניגוד עניינים. קיצורו של דבר עליה לפעול בהגינות.
- בג"ץ 840/79, **מרכז הקבלנים והבונים בישראל נגד ממשלת ישראל**, פ"ד ל"ד(3), 729, בעמודים 746-745.
93. שר הפנים אינו רוכל בשוק, ומעמדם וגורלם של ילדי התושבים אינו סחורה. הפעלת שיקול הדעת של השר אינה יכולה להתקבל על פי הדרך המצוטטת מעלה.
94. בית המשפט פסק כי במסגרת הליכי רכישת מעמד נדרש משרדכם לגלות רגישות ולהימנע מהערמת קשיים, העלולים להפוך "מסע התשה ללא תוחלת" (בג"ץ 7139/02 **עבאס-בצה נ' שר**

הפנים, פ"ד נז(3) 481, 489). בהליכי רכישת מעמד בישראל על שר הפנים ופקידיו לפעול בהתחשבות ובשימת לב:

חשוב לזכור כי כל אחד מהפונים למשיב בבקשת מעמד בישראל הוא עולם ומלואו, וכי כל החלטה המתקבלת בעניינו – על-ידי המשיב או על-ידי רשות אחרת הפועלת מטעמו – עשויה להיות הרת-גורל ובעלת השפעה דרמטית על חייו, כבודו ויתר זכויותיו של הפונה. פועל-יוצא הכרחי מכך הוא, כי לכל בקשה לקבלת מעמד בישראל המונחת לפני המשיב מצווים הוא, וכל הפועלים מטעמו, להתייחס ברגישות ובתשומת לב...

בג"ץ 394/99 **מקסימוב נ' משרד הפנים**, פ"ד נח(1) 919, 934-935.

95. יתר על כן, שר הפנים מחויב להתחשב בשיקולים הומניטאריים בבואו להפעיל את שיקול דעתו. בבג"ץ 794/98 **שייח עבדאל קארים עובייז ואח' נ' שר הבטחון**, פ"ד נה(5), 769, עמ' 773-774, פסק הנשיא דאז ברק:

מדינת ישראל הינה מדינת חוק; מדינת ישראל היא דמוקרטיה, המכבדת זכויות אדם, והשוקלת בכובד ראש שיקולים הומניטריים. שוקלים אנו שיקולים אלה, משום שהחמלה וההומניות טבועה באופיינו כמדינה יהודית ודמוקרטית; שוקלים אנו שיקולים אלה, שכן יקר בעינינו כבודו של כל אדם, גם אם הוא נמנה עם אויבינו (השוו בג"ץ 320/80 **קוואסמה נ' שר הבטחון**, פ"ד לה (3), עמ' 113, 132).

96. ההחלטה להעניש ילדים קטנים ולנקום נקמת הפיגוע המצער בנפשם, חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות.

97. כוונתכם הנפסדת מנוגדת לצו האנושיות.

ו. מן הכלל אל הפרט – הפגיעה בכל נים ונים מחייהם של הילדים נג'ם וודיע

98. להחלטה אותה הנכם מתכוונים לקבל השלכות קשות וחמורות על חיי הילדים ו ועל חיי אחיהם הקטינים ואמם, תושבי ישראל:

99. הילדים יוותרו מחוסרי מעמד בארצם. זאת ללא כל טעם הנוגע להם.

100. הודעתכם מערערת את ביטחונם של בני המשפחה במישור האלמנטרי ביותר – זכותם של הילדים לחיות עם אמם ואחיהם בארצם.

101. משמעות כוונתכם אם תמומש, היא כי הילדים לא יהיו זכאים לזכויות סוציאליות ובריאותיות בהתאם לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 וחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.

102. האם והילדים מצויים בחרדה וחוסר וודאות לגבי עתידם המשותף במולדתם. המתח בבית כתוצאה מהאיום בשלילת המעמד, פוגע במיוחד בנפשותיהם הרכות של הילדים. מצב זה שיצרתם מנוגד לחובתכם להגן על טובת הילד, על ועל שני אחיהם, הפעוטים, אשר יושפעו ישירות מן ההחלטה. באשר על אף היותם תושבי קבע, עזיבת אחיהם את ישראל עשויה להביא לביטול מעמדם הם, ביטול זכויותיהם הסוציאליות ובכלל זה ביטוחם בביטוח בריאות ממלכתי.

103. אם תתקבל החלטתכם לבטל את מעמדם כתושבי מדינת ישראל של הקטינים, ללא נימוק, פרט לאמירה כללית בדבר המעגל המורחב של משפחתם – תהא החלטה זו מפלה, משפילה ופוגענית. כבוד האדם של האם והילדים נפגע מן ההחלטה הגוזרת שלילת זכויות, קיפוח וגירוש על אם וארבעת ילדי המשפחה.

ז. סוף דבר

104. בתי היא ילידת שנת 2009. כמו . תלמידת כיתה ב', שמשחקת "במשפחה", ובטאקי. מבייש ובלתי נתפס שבישראל שנת 2017 יש לכתוב טיעון ביטחוני בעניינו של ילד בגילה.
105. אינס אשמים בפיגוע שביצע בן משפחתם, דודם, המת. הילדים אינס קשורים בשום דרך לפיגוע או לכל פעילות ביטחונית שהיא. הם שני ילדים קטנים ומתוקים.
106. כוונתכם לבטל את מעמדם בישראל מהווה ליקוי מאורות.
107. עליכם לחזור בכם לאלתר מכוונתכם לבטל את מעמדם של בת העשר ו בן השמונה.

בכבוד רב ובברכה,

עדי לוסיגמן, עו"ד